

Bruselj, 23.3.2018
COM(2018) 149 final

2018/0074 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže rib v zahodnih vodah in sosednjih vodah ter ribištvo, ki izkorišča te staleže, spremembi Uredbe (EU) 2016/1139 o vzpostavitvi večletnega načrta za Baltsko morje ter razveljavitvi uredb (ES) št. 811/2004, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007 in (ES) št. 1300/2008

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ribištvo v zahodnih vodah in na sosednjih območjih je zelo kompleksno, saj vključuje plovila vsaj sedmih obalnih držav članic, ki uporabljajo veliko različnih ribolovnih orodij, ki so med ribolovom ciljno usmerjena na najrazličnejše vrste rib in lupinarjev. Ključna težava je, da je veliko najpomembnejših pridnenih staležev (tj. staležev, ki živijo na morskem dnu ali blizu dna) ulovljenih pri mešanem ribolovu. To v praksi pomeni, da vsakič, ko plovilo izvleče ribolovno orodje, njegov ulov zajema mešanico različnih vrst. Sestava te mešanice se razlikuje glede na vrsto uporabljenega ribolovnega orodja ter glede na čas in lokacijo njegove uporabe.

V zvezi s plovili za ulov staležev rib, za katere velja celotni dovoljeni ulov, to pomeni, da bi morala prenehati loviti, ko izčrpajo kvoto za zadevni stalež. Pred sprejetjem Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki¹ (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) plovilom ni bilo treba prenehati loviti, ko so izčrpala kvoto za eno od teh vrst. Lahko so nadaljevala ribolov drugih ciljnih vrst, posledično pa so še naprej lovila vrste, katerih kvote so bile že izčrpane, čeprav tega ulova niso mogla zakonito iztovoriti. Ulov, ki je presegal kvoto, so morala zavreči.

Ko se bo v celoti izvajala obveznost iztovarjanja, uvedena z osnovno uredbo, bodo zavržki katerega koli ulova, ki bo presegal kvoto, nezakoniti. V skladu s tem bodo plovila morda morala prenehati loviti kmalu po začetku leta, ko bodo izčrpala kvoto za najbolj omejeni stalež. V tem primeru bi najbolj omejeni stalež postal tako imenovana „vrsta, ki omejuje ribolov“, saj po izčrpanju njene kvote ribolov drugih staležev ne bi bil več mogoč. Zato je zaželeno, da se pri določanju celotnega dovoljenega ulova za te staleže upošteva dejstvo, da se pri mešanem ribolovu nekateri staleži ulovijo skupaj. Tak pristop bi moral koristiti ohranjanju staležev in obenem njihovem izkoriščanju. Ta pristop je uporabljen tudi v tem predlogu.

Cilj osnovne uredbe je reševati težave prelova in zavržkov rib učinkoviteje kot s preteklo zakonodajo. Vendar bi lahko osnovna uredba brez dodatne zakonodaje povzročila premajhno izkoriščenost kvot v mešanem ribolovu v zahodnih vodah in po izteku načrtov o zavržkih ne bi omogočala uvedbe izvzetij iz obveznosti iztovarjanja.

Glede na medsebojno vplivanje pridnena ribolova v zahodnih vodah je zato zaželeno, da se ribolovne možnosti upravljajo z vidika mešanega ribolova, ki je zdaj na voljo zaradi nedavnega znanstvenega napredka. Tak pristop bi bil tudi skladen z ekosistemskim pristopom k upravljanju ribištva. Prvi korak k takemu prilagodljivemu upravljanju bi bila vključitev vseh zadevnih staležev v en sam načrt upravljanja. To bi vključevalo ciljno ribolovno umrljivost, izraženo v stopnjah za vsakega od staležev, če bi bila na voljo, kar bi bilo osnova za določitev letnega celotnega dovoljenega ulova za navedene staleže. To bi omogočilo prožnost pri določanju celotnega dovoljenega ulova, kar bi prispevalo k ublažitvi težav v zvezi z mešanim ribolovom. Poleg tega bi načrt vključeval zaščitne ukrepe, ki bi zagotavljali okvir za obnovitev staležev, kadar bi se ti zmanjšali pod varne biološke meje.

¹ UL L 354, 28.12.2013, str. 22.

Cilj predloga je oblikovanje načrta upravljanja za pridnene staleže, vključno z globokomorskimi staleži, in njihov ribolov v zahodnih vodah. Načrt bo zagotovil trajnostno izkoriščanje teh staležev, saj bo zagotavljal, da se izkoriščajo v skladu z načelom največjega trajnostnega donosa, načelom ekosistemskega pristopa k upravljanju ribištva in previdnostnim načelom. Ob zagotavljanju, da upravljanje temelji na najnovejših znanstvenih informacijah o staležih, mešanem ribolovu ter drugih vidikih ekosistema in okolja, bo načrt zagotovil stabilnost ribolovnih možnosti. Prav tako bo olajšal uvedbo obveznosti iztovarjanja.

Staleže, ki določajo ravnanje ribičev in so gospodarsko pomembni, bi bilo treba upravljati v skladu z razponi F_{MSY} . Zato se bo, kar zadeva količino, približno 95 % iztovorjenih rib v zahodnih vodah upravljalo v skladu z največjim trajnim donosom. Ostale, tj. staleže, ki se ulovijo zlasti kot prilov, bi bilo treba upravljati v skladu s previdnostnim načelom.

Predlog ni pobuda v okviru programa ustreznosti predpisov (REFIT). Kljub temu bi prispeval k poenostavitvi veljavne zakonodaje Unije. Zamenjal naj bi pet obstoječih večletnih načrtov za posamezne vrste, ki so bili sprejeti z ločenimi uredbami, tako da bi se vsi večletni načrti za različne pridnene staleže združili v eno uredbo. Pet obstoječih načrtov za posamezne vrste zajema:

1. večletni načrt za stalež sleda, ki se nahaja zahodno od Škotske, in ribištvo, ki izkorišča navedeni stalež (Uredba (ES) št. 1300/2008);
2. večletni načrt za morski list v zahodnem Rokavskem prelivu (Uredba (ES) št. 509/2007);
3. večletni načrt za morski list v Biskajskem zalivu (Uredba (ES) št. 388/2006);
4. načrt obnovitve severnega staleža osliča (Uredba (ES) št. 811/2004);
5. Načrta za obnovitev staleža osličev in škampov na Iberskem polotoku (Uredba (ES) št. 2166/2005);

Uvedba tega novega pristopa bi omogočila doseganje ciljev ohranjanja in hkrati odpravo omejitev ribolovnega napora, kar pomeni, da številne obveznosti poročanja in nadzora ne bi bile potrebne. S tem bi se znatno zmanjšalo upravno breme.

Načrt se bo uporabljal za vsa ribiška plovila Unije v zahodnih vodah, ne glede na njihovo skupno dolžino, saj je to v skladu s pravili skupne ribiške politike in vplivom plovil na zadevne staleže rib.

Z osnovno uredbo se od 1. januarja 2014 določajo pravila skupne ribiške politike, vključno z določbami o večletnih načrtih, ter vzpostavljata obveznost iztovarjanja za staleže, za katere veljajo celotni dovoljeni ulovi, in tako imenovana regionalizacija. Te določbe so v načrtu zajete, kot sledi:

- v skladu z načeli in cilji večletnih načrtov iz člena 9 osnovne uredbe gre za načrt za mešani ribolov, ki temelji zlasti na cilju največjega trajnostnega donosa;
- v členu 10 osnovne uredbe je navedena vsebina večletnih načrtov, ki se nanaša na merljive cilje. V tem načrtu so ti cilji, ki ustrezajo največjemu trajnostnemu donosu, izraženi kot vrednosti razpona, ki jih je predlagal ICES. Ti razponi omogočajo upravljanje teh staležev na podlagi največjega trajnostnega donosa in obenem ohranjajo visoko raven predvidljivosti. Te cilje dopolnjujejo zaščitne določbe, povezane s sprožitveno referenčno točko ohranjanja. Te referenčne točke so za staleže rib, za katere so na voljo, izražene kot biomasa drstitvenega staleža, podatke o njej pa zagotovi ICES, običajno s primerjalno analizo. Podobno so za nekatere funkcijske enote škampa te referenčne točke, če so na voljo, izražene kot številčnost. Če mnenja o biomasi drstitvenega staleža ali stopnji številčnosti ni, bi moralo priti do sprožila takrat, ko znanstveno mnenje navede, da je stalež ogrožen. Enak pristop se

je uporabil za določitev namena, ciljev in zaščitnih ukrepov načrta ter za izvajanje obveznosti iztovarjanja v skladu z nedavno sprejeto Uredbo (EU) 2016/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže trske, sleda in papaline v Baltskem morju ter za ribištvo, ki izkorišča te staleže, o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2187/2005 in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1098/2007²;

- obveznost iztovarjanja v zahodnih vodah v skladu s členom 15 osnovne uredbe od leta 2015 velja za pelagične vrste, od leta 2016 za nekatere pridnene ribolove in vrste, ki opredeljujejo ribištvo, od 1. januarja 2019 pa bo veljala za vse druge vrste, za katere veljajo omejitve ulova. Države članice morajo v skladu s členom 16(7) Uredbe (EU) št. 1380/2013 plovilom, ki plujejo pod njihovo zastavo, določiti celotni dovoljeni ulov, pri tem pa upoštevati verjetno sestavo ulova in obveznost iztovarjanja celotnega ulova. Da bi države članice to dosegle, lahko sprejmejo nacionalne ukrepe, kot sta zadržanje določene rezerve celotnega dovoljenega ulova, ki ga ima država na voljo, za menjavo kvot z drugimi državami članicami;
- v skladu s členom 18 osnovne uredbe lahko države članice, ki imajo neposreden upravljalni interes, predložijo skupna priporočila, med drugim za sprejetje nekaterih ukrepov, če je bilo na Komisijo preneseno pooblastilo, da sprejme izvedbene ali delegirane akte za uresničitev ciljev večletnih načrtov. Načrt zato določa regionalno sodelovanje med državami članicami v zvezi s sprejetjem določb za obveznost iztovarjanja in posebnih ohranitvenih ukrepov za nekatere staleže.

Načrt v skladu z znanstvenim mnenjem STECF ne vključuje letnih omejitev ribolovnega napora (število dni na morju). Vendar lahko države članice zgornje meje zmogljivosti določijo na nacionalni ravni.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog Komisije je skladen z veljavnim pravnim okvirom za upravljanje ribištva v zahodnih vodah:

- Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 204/585/ES¹ določa splošni okvir za skupno ribiško politiko ter opredeljuje primere, v katerih Evropski parlament in Svet sprejmeta večletne načrte.
- Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov³ določa tehnične ohranitvene ukrepe, tj. predpise o sestavi ulova, najmanjšo velikost mrežnega očesa, najmanjšo velikost iztovarjanja, zaprta območja in zaprte sezone za nekatere vrste ribolova. Določa tudi omejitve ribolova z visečimi mrežami. Trenutno se pregleduje in se bo nadomestila, če bo sprejet predlog Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, spremembi uredb Sveta (ES) št. 1967/2006, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1343/2011 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega

² UL L 191, 15.7.2016, str. 1.

³ UL L 125, 27.4.1998, str. 1.

parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005⁴.

- Letne uredbe Sveta o določitvi ribolovnih možnosti in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v zahodnih vodah, določajo ravni celoletnega dovoljenega ulova za zadevne staleže (najnovejša in trenutno zavezujoča je Uredba Sveta (EU) 2018/120 z dne 23. januarja 2018 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2018 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije⁵).
- Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006⁶ (v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 1224/2009) določa splošne zahteve glede nadzora v ribištvu in posebne zahteve glede nadzora pri večletnih načrtih.
- Komisija predlaga uporabo dinamičnega sklicevanja na razpone F_{MSY} in referenčne točke ohranjanja. Navedeni pristop zagotavlja, da ti parametri, ki so bistveni za določanje ribolovnih možnosti, ne zastarajo in da lahko Svet vedno uporabi najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje. Poleg tega bi bilo treba enak pristop, ki zagotavlja dinamično sklicevanje na najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje, uporabiti pri upravljanju staležev v Baltskem morju. Uredbo (EU) 2016/1139 bi bilo zato treba spremeniti.
- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlog in njegovi cilji so skladni s politikami Unije, zlasti okoljsko, socialno, tržno in trgovinsko politiko.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Člen 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

• Načelo subsidiarnosti

Določbe predloga se nanašajo na ohranjanje morskih bioloških virov, kar so ukrepi, ki spadajo pod izključno pristojnost Unije. Zato se načelo subsidiarnosti ne uporablja.

• Načelo sorazmernosti

Predlagani ukrepi so skladni z načelom sorazmernosti, saj so ustrezni in nujni, za doseg želenih ciljev politike pa ni na voljo drugih manj omejevalnih ukrepov.

• Izbira instrumenta

Predlagani instrument: uredba Evropskega parlamenta in Sveta.

⁴ COM(2016) 0134 final – 2016/074 (COD).

⁵ UL L 27, 31.1.2018, str. 1.

⁶ UL L 343, 22.12.2009, str. 1.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Posvetovanje je potekalo na več ravneh, vanj pa so bili med drugim vključeni zainteresirane strani, znanstveniki, javne službe (tudi javne uprave) in službe Komisije. Izvedeno je bilo po popolnem postopku ocenjevanja in je bilo oblikovano tako, da je naloge in vprašanja, ki jih je bilo treba obravnavati najprej, določila Komisija, ključne prispevke v vseh fazah pa so zagotovili znanstveniki in drugi strokovnjaki ter zainteresirane strani, ki so polno sodelovali v celotnem postopku.

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi je bilo ciljno usmerjeno ter je potekalo s posvetovanjem s svetovalnim svetom za severozahodne vode in s svetovalnim svetom za jugozahodne vode. Svetovalni sveti so organizacije zainteresiranih strani, ustanovljene s prejšnjo reformo skupne ribiške politike iz leta 2002, ki združujejo gospodarsko panogo (ribiški, predelovalni in tržni sektor) in druge interesne skupine, kot so okoljske organizacije in organizacije potrošnikov. Organizirani so glede na morske bazene, navedena svetovalna sveta pa podata mnenje o ribolovu na geografskem območju, ki ga zajema ta predlog.

Obsežno spletno javno posvetovanje je potekalo od 22. maja do 15. septembra 2015⁷. Države članice, svetovalni sveti, predstavniške organizacije gospodarskih panog, nevladne organizacije in splošna javnost so predložili skupaj 28 podrobnih prispevkov. Glavne ugotovitve so bile:

- glavni težavi sta bili dejstvo, da staleži še niso na ravni največjega trajnostnega donosa, zaradi česar gospodarska panoga ne more v celoti izkoristiti prednosti trajnostnega ribolova, in dejstvo, da sedanji večletni načrti niso primerni za uporabo ukrepa upravljanja nove skupne ribiške politike;
- Evropska unija mora ukrepati, kar je tudi obveznost po Pogodbi, vendar bi to morala storiti v sodelovanju z ribiškimi sektorjem;
- večletni, proaktivni pristop je veliko bolj zaželen kot letni, reaktivni pristop. Vendar bi bil v spreminjajočih se okoliščinah morda še vedno potreben reaktivni pristop;
- potrebna sta pregleden in stabilen okvir za doseganje največjega trajnostnega donosa ter pravni okvir za dolgoročno izvajanje obveznosti iztovarjanja in regionalni pristop k upravljanju ribištva. V nekaterih pripombah je bilo poudarjeno, da bi moralo biti področje uporabe širše in vključevati okoljske cilje;
- vzpostaviti je treba okvir za dosledno upravljanje glavnih vrst v okviru večletnega načrta upravljanja. Izražati bi moral sestavo ulova in dodelitev kvot ter temeljiti na upoštevanju več vrst. Okvir bi moral poleg glavnih vrst zajemati tudi druge vrste. Doslednost bi bilo treba zagotoviti z geografsko porazdelitvijo v biološkem in ribiškem smislu;
- kar zadeva vrste, ki bodo zajete v načrtu, je bilo očitno razhajanje med poklicnimi organizacijami, ki dajejo prednost načrtu, osredotočenemu na vrste, na katerih temeljijo glavne vrste ribolova, kot so zajete v načrtih o zavržkih, veljavnih od leta 2016 (npr. trski, osliču, krilatemu rombu in morski spaki), in nevladnimi organizacijami, ki dajejo prednost načrtu, ki zajema več vrst, ulovljenih kot glavne vrste ali kot prilov;

⁷

https://ec.europa.eu/info/consultations/multi-annual-plans-western-eu-waters_sl

- pri upravljanju ribištva bi bilo treba upoštevati regionalne posebnosti in boljše sodelovanje zainteresiranih strani; uporabiti bi bilo treba previdnostni pristop.

Vzporedno s tem javnim posvetovanjem je bila izvedena ciljna raziskava s podrobnejšimi in tehničnimi vprašanji. Naslovljena je bila na svetovalne svete, organe držav članic, odbor PECH Evropskega parlamenta in strokovno skupino NAT Evropskega ekonomsko-socialnega odbora.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Večino dela in posvetovanj, potrebnih za oceno veljavne zakonodaje, so na podlagi okvirne pogodbe s Komisijo opravili znanstveniki pod okriljem Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (v nadaljnjem besedilu: STECF) in Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (v nadaljnjem besedilu: ICES) ter skupina za oceno morskih virov (v nadaljnjem besedilu: MRAG).

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti veljavne zakonodaje**

STECF, ICES in MRAG so pred reformo skupne ribiške politike opravili več ocen trenutnih načrtov upravljanja za posamezne vrste. Poleg tega se izvaja stalni znanstveni pregled vzpostavljenih ukrepov upravljanja.

Pet obstoječih načrtov upravljanja ne izpolnjujejo zahtev skupne ribiške politike niti sklepov medinstitucionalne delovne skupine⁸ ter se ne izvajajo, da bi dosegli cilje skupne ribiške politike. Pri pregledih sedanjih večletnih načrtov, ki sta jih izvedla Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF) ter Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES)⁹, je bilo ugotovljeno naslednje:

- glede načrta za sled zahodno od Škotske je bilo v primerjalni oceni ICES leta 2015 ugotovljeno, da se: „za kombinirane staleže ni uporabil previdnostni načrt. Skupna ocena sleda z območij 6aN in 6aS/7bc je bila opravljena leta 2015. Staleži so združeni, ker jih v komercialnih ulovih ali raziskavah ni mogoče ločiti¹⁰;
- glede načrta za morski list v zahodnem Rokavskem prelivu (Uredba (ES) št. 509/2007) je STECF leta 2014 pojasnil, da je „omejitev celotnega dovoljenega ulova edini učinkoviti element načrta“. Poleg tega je ugotovil: „glede na to, da se pri vseh vrstah ribolova na tem območju lovi več vrst, STECF meni, da bi bilo učinkovito upravljanje ribištva najbolje doseči z razvojem in izvajanjem regionalnega večletnega načrta upravljanja ribištva“, saj bi bilo zaradi tega „upravljanje učinkovitejše in bi se izognili težavam zaradi neuravnoteženega celotnega dovoljenega ulova“. Kar zadeva omejitve navora, je STECF poudaril, da je „večina ribolovnega navora (izražena kot ribolov v kilovatnih dnevih), izkoriščena v zahodnem Rokavskem prelivu, napor, ki ga načrt upravljanja za morski list ne ureja“ in da „napor, določen v skladu z načrtom, ni omejevalen za nobeno floto“. Če je napor omejen, „je mogoče, da se bodo plovila vrnila k obali, kjer so stroški goriva

⁸ Medinstitucionalna projektna skupina za večletne načrte je bila ustanovljena leta 2013, da bi obravnavali medinstitucionalna vprašanja in se dogovorili o nadaljnjih korakih za pospeševanje razvoja in uvajanja večletnih načrtov v okviru skupne ribiške politike ter preučili vprašanja v zvezi z večletnimi načrti in možnosti za pomoč pri iskanju ustreznega načina ukrepanja.

⁹ Poročila STECF, v katerih je ocenjena uspešnost obstoječih večletnih načrtov, so na voljo na povezavi <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/management-plans>.

¹⁰ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2015/2015/her-67bc.pdf>.

nižji, morski list pa številčnejši. Če bi se lahko ločili, bi se ulovi podmernih morskih plošč tudi povečali zaradi večjih prizadevanj na območjih odraščanja¹¹;

- cilj načrta za morski list v Biskajskem zalivu (Uredba (ES) št. 388/2006) je obnoviti stalež, vendar v načrtu ni določen noben cilj glede doseganja največjega trajnostnega donosa; Leta 2011 je STECF pripomnil, da načrt „zahteva določitev novih bioloških ciljev, potem ko stalež okreva in se vrne na previdnostno raven biomase“¹². Čeprav je stalež to raven dosegel leta 2010, revizija ni bila izvedena;
- v načrtu za severni oslič (Uredba (ES) št. 811/2004) se šteje, da je cilj dosežen, ko se velikost drstitvenega staleža ohranja nad varnimi biološkimi mejami dve zaporedni leti. To pomeni, da ni posebej zasnovan za doseganje največjega trajnostnega donosa. Poleg tega je ICES poročal, da „sedanji načrt za sanacijo (Uredba ES št. 811/2004) temelji na previdnostnih referenčnih točkah, ki niso več ustrezne“¹³;
- podobne pripombe veljajo za načrt obnovitve staležev južnega osliča in škampa (Uredba (ES) št. 2166/2005): ni zasnovan za doseganje največjega trajnostnega donosa in po mnenju ICES uporablja „previdnostne referenčne točke, ki niso več primerne“. STECF je leta 2010 ocenil, da „zmanjšanje F iz leta 2006, ki naj bi ga zagotovil načrt, ni bilo doseženo“, „medtem ko se je regulirani ribolovni napor zmanjšal, se je operativni napor (napor, ponderiran z ulovom) povečal, ko se je napor prenesel na orodja, s katerimi se ulovi več osliča z istim naporom“, in „raven največjega trajnostnega donosa verjetno ne bo dosežena do načrtovanega datuma leta 2015. Zato načrt ni uspešen pri doseganju zastavljenih ciljev.“¹⁴;

Nekatere zainteresirane strani so kritizirale tudi ureditev „dnevi na morju“, ki naj ne bi ohranjala staležev rib, temveč naj bi imela ravno nasproten učinek in naj bi škodila okolju, na primer ker morajo plovila z omejenim številom ribolovnih dni ribariti blizu obale, kjer se zadržujejo predvsem mlade ribe.

• **Ocena učinka**

Ocena učinka večletnega načrta za zahodne vode je bila izvedena v okviru nove skupne ribiške politike in preoblikovanja uredb o tehničnih ukrepih. Nova skupna ribiška politika med drugim vključuje novo obveznost iztovarjanja, rok za uresničitev največjega trajnostnega donosa (MSY) in regionalizacijo. Na podlagi navedenega so številna poročila, študije in pogodbe zagotovili ozadje v zvezi s temi vprašanji. Ozadje vključuje:

- reformo skupne ribiške politike,
- vplive uvedbe obveznosti iztovarjanja,
- socialno-ekonomske razsežnosti skupne ribiške politike,
- oblikovanje nove uredbe o tehničnih predpisih,

¹¹ [STECF: Ocena/preučitev načrtov upravljanja: Ocena večletnega načrta upravljanja za morski list v zahodnem Rokavskem prelivu \(Uredba \(ES\) št. 509/2007\) \(STECF-14-04\)](#), str. 7 in 10.

¹² [STECF: Ocena učinka za morski list v Biskajskem zalivu \(STECF-11-01\)](#), str. 12.

¹³ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2016/2016/hke-nrtn.pdf>.

¹⁴ [STECF: Poročilo podskupine o ciljih in strategijah upravljanja \(SGMOS 10-06\). Del \(d\) Ocena večletnega načrta za osliča in škampe na območjih VIIIc in IXa](#), str. 6.

- vprašanja v zvezi z mešanim ribolovom v EU, vključno z obravnavanjem učinkov omejevanja ribolova,
- pomisleke glede območij upravljanja za nove večletne načrte,
- vprašanja upravljanja na podlagi največjega trajnostnega donosa.

V oceni učinka so se podrobno obravnavale tri zakonodajne možnosti: možnost 1 – uporaba veljavnih ustreznih pravil skupne ribiške politike, možnost 2 – oblikovanje enotnega večletnega načrta za mešani ribolov in možnost 3 – nadomestitev obstoječih načrtov z več večletnimi načrti za mešani ribolov.

Možnost 1 odraža sedanje stanje, ki ni učinkovito pri reševanju težav prekomernega ribolova in neučinkovitega upravljanja (glej oddelek 1.4 in 3). Ravno težave nespremenjenega stanja so tiste, ki naj bi se odpravile s pobudo. Zaradi nasprotujočih si določb, ki bi zato ostale v veljavi, se s to možnostjo očitno ne bi dosegli specifični cilji.

Možnost 2 bi pomenila en načrt, ki bi zajemal vse zahodne vode. Pri tej možnosti bi se tako upoštevalo, da mnoge države članice lovijo v severozahodnih in jugozahodnih vodah ter da v obojih vodah lovi več flot.

Poleg tega bi en načrt še vedno omogočal predložitve skupnih priporočil, ki zajemajo posamezne vrste ribolova v severozahodnih oziroma jugozahodnih vodah. Predlogi za severozahodne in jugozahodne vode pa bodo pripravljene po natanko enakem modelu, kot je bil sprejet v večletnem načrtu za Baltsko morje, ki naj bi se izboljšal v skladu z večletnim načrtom za Severno morje.

Možnost 3 bi pomenila dva načrta, ki zajemata severozahodne vode oziroma jugozahodne vode. Razlika med to možnostjo in možnostjo 2 bi tako bila, da bi ta možnost izražala sedanjo ureditev za regionalizacijo, saj ti območji pokrivata svetovalni svet za severozahodne vode in svetovalni svet za jugozahodne vode. To sta območji, za kateri sta skupina držav članic za severozahodne vode in skupina držav članic za jugozahodne vode pripravili skupno priporočilo za načrte o zavržkih.

Oba načrta bi tako delovala kot naravno podaljšanje dela, ki je bilo opravljeno prek načrtov za zavržke pri ocenjevanju zahtev za upravljanje ribištva, da bi se dosegli cilji skupne ribiške politike (tj. izvajanje obveznosti iztovarjanja in doseganje največjega trajnostnega donosa).

Možnosti 2 in 3 sta prejeli višjo oceno kot osnovna možnost 1, vendar so predhodne analize pokazale, da je bila **možnost 2: enotni večletni načrt za mešani ribolov v celotnih zahodnih vodah** višje ocenjena pri naslednjih merilih:

- uspešnost in učinkovitost;
- zmanjšanje upravnega bremena;
- doseganje splošnih glavnih ciljev skupne ribiške politike;
- zagotavljanje okvira upravljanja, ki spodbuja stabilnost in predvidljivost.

Poleg tega se bo z enotnim načrtom upravljanja poenostavil pravni okvir ter zmanjšalo upravno breme za države članice in gospodarsko panogo.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Čeprav ta načrt ni povezan s programom REFIT, zmanjšuje regulativno breme, saj bi se z njim nadomestilo pet uredb, ki bi se združile v tem načrtu. Poleg tega bi se odpravile

zapletene sheme števila dni na morju, za upravljanje in spremljanje katerih so bili potrebni dodatni upravni viri.

Trenutni sistem povzroča podjetjem, zlasti MSP, visoke gospodarske stroške; te izgube povzroča zapletena pravna ureditev in bodo v prihodnje preprečene (neposredne koristi poenostavitve). S trajnostnim izkoriščanjem se bo povečala dobičkonosnost, s tem pa se bo izboljšala gospodarska uspešnost. Ribiči bodo imeli več svobode pri odločanju glede lokacije in časa ribolova. Z odpravo ureditve ribolovnega napora se zmanjšuje upravno breme za gospodarsko panogo, vključno s strogimi zahtevami glede poročanja, pa tudi breme za nacionalne uprave, ki obravnavajo in spremljajo ta poročila.

Načrt upravljanja za sled zahodno od Škotske iz Uredbe Sveta (ES) št. 1300/2008 bi se razveljavil. Načrt je zastarel zaradi spremembe znanstvenega dojemanja zadevnih staležev.

- **Temeljne pravice**

Ni relevantno.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Proračunskih posledic ni.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

V načrtu je predvideno redno ocenjevanje njegovega vpliva na zadevne staleže na podlagi znanstvenega mnenja. Najpomembneje je opredeliti ustrezno obdobje za tako oceno: obdobje, v katerem je mogoče sprejeti in izvajati regionalizirane ukrepe ter v katerem se pokažejo vplivi na staleže in ribolov. Upoštevati bi bilo treba tudi delovno metodo znanstvenih organov, vključno z njihovimi rednimi primerjalnimi analizami. V zadnjem obdobju znanstvenega mnenja ni bilo mogoče podati zaradi nezadostnih podatkov ali gibanj, ki jih je bilo treba oceniti, kadar se je ocena nanašala na triletno obdobje. V skladu s tem bi bilo treba načrt oceniti vsakih pet let.

V zvezi s tem je treba navesti, da redno ocenjevanje vpliva načrta zakonodajalcem ne preprečuje spremembe načrta, če bi bila ta potrebna zaradi novega razvoja.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

V skladu s splošnim ciljem skupne ribiške politike glede ohranjanja ribolovnih virov ter zlasti ob upoštevanju členov 9 in 10 osnovne uredbe, na podlagi katerih je treba pripraviti večletne načrte, so glavni elementi načrta:

- področje uporabe načrta so pridneni staleži, vključno z globokomorskimi staleži, in ribištvo, ki izkorišča te staleže v zahodnih vodah. Načrt zajema tudi izvajanje obveznosti iztovarjanja in tehnične ukrepe za vse staleže in ribištvo, ki izkorišča te staleže v zahodnih vodah;
- namen in cilji (doseči ravni ribolovne umrljivosti, ki so v skladu z načelom največjega trajnostnega donosa). V skladu s členom 10 osnovne uredbe bi morali biti cilji merljivi. Predlagani cilji so izraženi kot razponi ribolovne umrljivosti v okviru F_{MSY} , kot svetuje ICES. Ti razponi F_{MSY} omogočajo upravljanje zadevnih staležev na podlagi največjega trajnostnega donosa in očitno omogočajo prilagoditve v primeru sprememb znanstvenega mnenja ter obenem ohranjajo visoko raven predvidljivosti;

- referenčne točke ohranjanja, izražene v tonah biomase drstitvenega staleža ali kot številčnost v dejanskih številkah, ki so vključene v načrt, določi ICES, običajno s primerjalno analizo. Če mnenja o biomasi drstitvenega staleža ali številčnosti referenčnih točkah ni, bi bilo ukrepe treba sprejeti, kadar je v znanstvenem mnenju navedeno, da je stalež ogrožen;
- zaščitni ukrepi in posebni ohranitveni ukrepi so povezani z referenčnimi točkami ohranjanja. Če je v znanstvenem mnenju navedeno, da kateri koli stalež ne dosega te točke, bi bilo treba zmanjšati celotni dovoljeni ulov za zadevni stalež. Ta ukrep se lahko po potrebi dopolni z ukrepi, kot so tehnični ukrepi ter nujni ukrepi Komisije ali držav članic;
- določbe v zvezi z obveznostjo iztovarjanja, ki bodo sprejete na podlagi regionalizacije, so nujne za polno izvajanje obveznosti iztovarjanja. Zagotovile bodo tudi pravno podlago za morebitno prihodnjo izjemo zaradi visoke stopnje preživetja ali izjemo *de minimis* v skladu z znanstvenim mnenjem.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže rib v zahodnih vodah in sosednjih vodah ter ribištvo, ki izkorišča te staleže, spremembi Uredbe (EU) 2016/1139 o vzpostavitvi večletnega načrta za Baltsko morje ter razveljavitvi uredb (ES) št. 811/2004, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007 in (ES) št. 1300/2008

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁵,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Konvencija Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982, katere pogodbenica je Unija, določa obveznost ohranjanja, vključno z ohranjanjem ali obnavljanjem populacij lovljenih vrst na ravneh, ki omogočajo največji trajnostni donos (MSY).
- (2) Na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v New Yorku leta 2015 so se Unija in njene države članice zavezale, da bodo do leta 2020 učinkovito uredile lovljenje in odpravile prelov, nezakoniti, neprijavljeni in neregulirani ribolov in škodljive ribolovne prakse ter izvedle znanstveno utemeljene načrte upravljanja, da bi v najkrajšem izvedljivem času obnovile staleže rib vsaj do ravni, ki omogočajo največji trajnostni donos, kot ga določajo njihove biološke značilnosti.
- (3) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ določa pravila skupne ribiške politike (v nadaljnjem besedilu: SRP) v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije. SRP mora prispevati k varstvu morskega okolja, trajnostnemu upravljanju vseh komercialno izkoriščanih vrst in zlasti k doseganju dobrega okoljskega stanja do leta 2020, kot določa člen 1(1) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷.

¹⁵ UL C , , str. .

¹⁶ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

¹⁷ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

- (4) Cilji SRP so med drugim zagotoviti, da sta ribištvo in akvakultura okoljsko dolgoročno trajnostna, da se uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva in da se izvaja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva.
- (5) Za doseganje ciljev SRP je treba sprejeti več ohranitvenih ukrepov v kateri koli potrebni kombinaciji, na primer večletne načrte, tehnične ukrepe, določitev in dodelitev ribolovnih možnosti.
- (6) V skladu s členoma 9 in 10 Uredbe (EU) št. 1380/2013 morajo večletni načrti temeljiti na znanstvenih, tehničnih in ekonomskih mnenjih. Ta načrt bi moral v skladu z navedenima določbama vsebovati cilje, merljive cilje z jasno določenimi roki, referenčne točke ohranjanja, zaščitne ukrepe in tehnične ukrepe za preprečevanje in zmanjšanje nenamernega ulova.
- (7) „Najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje“ se nanaša na javno razpoložljivo znanstveno mnenje, podprto z najnovejšimi znanstvenimi podatki in metodami, ki ga je izdal ali pregledal neodvisen znanstveni organ, priznan na ravni Evropske unije ali mednarodni ravni.
- (8) Komisija bi morala pridobiti najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje za staleže, ki spadajo na področje uporabe večletnega načrta. Zato z Mednarodnim svetom za raziskovanje morja (ICES) sklepa memorandum o soglasju. Znanstveno mnenje, ki ga izda ICES, bi moralo temeljiti na tem večletnem načrtu, v njem pa bi morali biti zlasti navedeni razponi F_{MSY} in referenčne točke za biomaso, tj. $MSY B_{trigger}$ in B_{lim} . Te vrednosti bi morale biti navedene v ustreznem mnenju o staležih in po potrebi v vseh drugih javno razpoložljivih znanstvenih mnenjih, med drugim na primer tudi v mnenju o mešanem ribolovu, ki ga izda ICES.
- (9) Uredbe Sveta (ES) št. 811/2004¹⁸, (ES) št. 2166/2005¹⁹, (ES) št. 388/2006²⁰, (ES) 509/2007²¹, (ES) št. 1300/2008²² in (ES) št. 1342/2008²³ določajo pravila za lovljenje severnih staležev osliča, osliča in škampa v Kantabrijskem morju in zahodno od Iberskega polotoka, morskega lista v Biskajskem zalivu, morskega lista v zahodnem Rokavskem prelivu, sleda zahodno od Škotske ter trske v Kattegatu, Severnem morju zahodno od Škotske in v Irskem morju. Ti in drugi pridnjeni staleži se ujamejo v mešanem ribolovu. Zato je primerno vzpostaviti enotni večletni načrt, v katerem se upošteva to tehnično vzajemno vplivanje.
- (10) Poleg tega bi se moral tak večletni načrt uporabljati za pridnene staleže in z njimi povezano ribištvo v zahodnih vodah, ki zajemajo severozahodne in jugozahodne vode.

¹⁸ Uredba Sveta (ES) št. 811/2004 z dne 21. aprila 2004 o določitvi ukrepov za obnovitev staleža severnega osliča (UL L 150, 30.4.2004, str. 1).

¹⁹ Uredba Sveta (ES) št. 2166/2005 z dne 20. decembra 2005 o določitvi ukrepov za obnovitev staležev južnega osliča in škampa v Kantabrijskem morju in zahodno od Iberskega polotoka ter o spremembi Uredbe (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov (UL L 345, 28.12.2005, str. 5).

²⁰ Uredba Sveta (ES) št. 388/2006 z dne 23. februarja 2006 o določitvi večletnega načrta za trajnostno izkoriščanje staleža morskega lista v Biskajskem zalivu (UL L 65, 7.3.2006, str. 1).

²¹ Uredba Sveta (ES) št. 509/2007 z dne 7. maja 2007 o vzpostavitvi večletnega načrta za trajnostno izkoriščanje staleža morskega lista v zahodnem Rokavskem prelivu (UL L 122, 11.5.2007, str. 7).

²² Uredba Sveta (ES) št. 1300/2008 z dne 18. decembra 2008 o oblikovanju večletnega načrta za stalež sleda, ki se nahaja zahodno od Škotske, in ribištvo, ki izkorišča navedeni stalež (UL L 344, 20.12.2008, str. 6).

²³ Uredba Sveta (ES) št. 1342/2008 z dne 18. decembra 2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2004 (UL L 348, 24.12.2008, str. 20).

To so somerne ribe, bokoplute, hrustančnice in škampi (*Nephrops norvegicus*), ki živijo na dnu ali blizu dna vodnega stolpa.

- (11) Nekateri pridneni staleži se izkoriščajo v zahodnih vodah in sosednjih vodah. Zato bi bilo treba področje uporabe določb načrta v zvezi s cilji in zaščitnimi ukrepi za staleže, ki se izkoriščajo zlasti v zahodnih vodah, razširiti na območja zunaj zahodnih voda. Poleg tega je treba v zvezi s staleži, prisotnimi tudi v zahodnih vodah, ki se izkoriščajo zlasti zunaj teh voda, v večletnih načrtih opredeliti cilje in zaščitne ukrepe za območja zunaj zahodnih voda, na katerih se zadevni staleži zlasti izkoriščajo, ter pri tem razširiti področje uporabe teh večletnih načrtov tudi na zahodne vode.
- (12) Geografsko področje uporabe večletnega načrta bi moralo temeljiti na geografski porazdelitvi staležev, navedeni v najnovejšem znanstvenem mnenju o staležih, ki ga zagotovi ICES. Zaradi izboljšanih znanstvenih informacij ali migracije staležev bodo morda potrebne prihodnje spremembe geografske porazdelitve staležev, določene v večletnem načrtu. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov o prilagoditvi geografske porazdelitve staležev, določene v večletnem načrtu, če je v znanstvenem mnenju, ki ga zagotovi ICES, navedeno, da se je geografska porazdelitev zadevnih staležev spremenila.
- (13) Kadar staleže, ki so v skupnem interesu, izkoriščajo tudi tretje države, bi morala Unija sodelovati s temi tretjimi državami, da bi zagotovila, da se ti staleži upravljajo trajnostno v skladu s cilji Uredbe (EU) št. 1380/2013, zlasti s ciljem iz člena 2(2) navedene uredbe, in te uredbe. Če se uradni dogovor ne doseže, bi morala Unija storiti vse, da se dosežejo skupne ureditve za ribolov teh staležev, da se omogoči trajnostno upravljanje in se s tem spodbuja enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte Unije.
- (14) Cilj tega načrta bi moral biti prispevati k doseganju ciljev SRP, zlasti k doseganju in ohranjanju največjih trajnostnih donosov za ciljne staleže, izvajanju obveznosti iztovarjanja za pridnene staleže, za katere veljajo omejitve ulova, in k spodbujanju primernega življenjskega standarda za tiste, ki so odvisni od ribolovnih dejavnosti, pri čemer se upoštevajo priobalni ribolov in socialno-ekonomski vidiki. Z načrtom bi se moral izvajati tudi ekosistemski pristop k upravljanju ribištva, da se čim bolj zmanjšajo negativni vplivi ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem. Biti bi moral skladen z okoljsko zakonodajo Unije, zlasti s ciljem, da se do leta 2020 doseže dobro okoljsko stanje (v skladu z Direktivo 2008/56/ES), ter s cilji Direktive 2009/147/ES in Direktive Sveta 92/43/EGS. Ta načrt bi moral vsebovati tudi podrobnosti o izvajanju obveznosti iztovarjanja v vodah Unije v zahodnih vodah za vse staleže vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
- (15) Člen 16(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 zahteva, da se ribolovne možnosti določijo v skladu s cilji iz člena 2(2) in so skladne s cilji, časovnimi okviri in omejitvami, določenimi v večletnih načrtih.
- (16) Določiti je treba ciljno stopnjo ribolovne umrljivosti (F), ki ustreza cilju doseganja in ohranjanja največjega trajnostnega donosa, kot razpone vrednosti, ki so skladni z doseganjem največjega trajnostnega donosa (F_{MSY}). Ti razponi, ki temeljijo na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju, so potrebni, da se zagotovi prožnost pri upoštevanju sprememb znanstvenega mnenja, spodbudi izvajanje obveznosti iztovarjanja ter upoštevajo značilnosti mešanega ribolova. Razpone F_{MSY} bi moral izračunati Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES), zlasti v svojem rednem mnenju glede ulova. Na podlagi tega načrta so izračunani tako, da omogočajo dolgoročno zmanjšanje donosa za največ 5 % v primerjavi z največjim trajnostnim

donosom²⁴. Določena je zgornja meja razpona, tako da možnost zmanjšanja staleža pod B_{lim} ni večja od 5 %. Zadevna zgornja meja je tudi v skladu s tako imenovanim svetovalnim pravilom ICES, ki določa, da je treba, kadar je drstitvena biomasa ali številčnost v slabem stanju, F zmanjšati na vrednost, ki ne presega zgornje meje, ki je enaka vrednosti F_{MSY} , pomnoženi z drstitveno biomaso ali številčnostjo v letu, na katero se nanaša celotni dovoljeni ulov, deljeno z $MSY B_{trigger}$. ICES te predpostavke in svetovalna pravila uporablja pri pripravi znanstvenega mnenja o ribolovni umrljivosti in možnostih ulova.

- (17) Za namene določitve ribolovnih možnosti bi bilo treba določiti zgornji prag običajno uporabljenih razponov F_{MSY} , pod pogojem, da se za zadevni stalež šteje, da je v dobrem stanju, pa se lahko za nekatere primere uporabi zgornja meja tega razpona. Ribolovne možnosti bi morale biti možno do zgornje meje določiti le, če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za uresničevanje ciljev iz te uredbe pri mešanem ribolovu, ali zaradi preprečitve škode staležu, ki jo povzroča dinamika znotraj staleža ali med staleži določenih vrst, ali za omejitev vsakoletnih sprememb ribolovnih možnosti.
- (18) Za staleže, za katere so na voljo cilji v zvezi z največjim trajnostnim donosom, in zaradi izvajanja zaščitnih ukrepov je treba določiti referenčne točke ohranjanja, izražene kot sprožilne ravni drstitvene biomase za staleže rib in sprožilne ravni številčnosti za škampa.
- (19) Predvideti bi bilo treba ustrezne zaščitne ukrepe za primer, da se velikost staleža zmanjša pod to raven. Kadar je v znanstvenem mnenju navedeno, da so potrebni popravni ukrepi, bi morali zaščitni ukrepi vključevati zmanjšanje ribolovnih možnosti in posebne ohranitvene ukrepe. Te ukrepe bi bilo treba dopolniti z vsemi drugimi primernimi ukrepi, kot so ukrepi Komisije v skladu s členom 12 Uredbe (EU) št. 1380/2013 ali ukrepi držav članic v skladu s členom 13 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
- (20) Omogočiti bi bilo treba določitev celotnega dovoljenega ulova za škampa v zahodnih vodah kot vsoto omejitev ulova, določenih za vsako funkcionalno enoto, in statističnih območij zunaj funkcionalnih enot na zadevnem območju celotnega dovoljenega ulova. Vendar to ne izključuje sprejetja ukrepov za zaščito posebnih funkcionalnih enot.
- (21) Za uporabo regionalnega pristopa k ohranjanju in trajnostnemu izkoriščanju morskih bioloških virov je treba predvideti možnost sprejetja tehničnih ukrepov v zahodnih vodah v zvezi z vsemi staleži.
- (22) Kadar Svet upošteva pomemben učinek rekreacijskega ribolova v okviru ribolovnih možnosti za določen stalež, bi moral imeti možnost, da določi celotni dovoljeni ulov za gospodarski ulov, pri katerem se upošteva obseg rekreacijskega ulova, in/ali sprejme druge ukrepe, ki omejujejo rekreacijski ribolov, kot so omejitve ulova in nelovne dobe.
- (23) Za izpolnjevanje obveznosti iztovarjanja iz člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 bi moral načrt zagotoviti dodatne ukrepe upravljanja, ki se dodatno opredelijo v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
- (24) Rok za predložitev skupnih priporočil držav članic, ki imajo neposreden upravljalni interes, bi bilo treba določiti v skladu z Uredbo (EU) št. 1380/2013.

²⁴

Zahteva EU za ICES, naj za izbrane staleže na podobmočjih ICES od 5 do 10 predloži razpone F_{MSY} .

- (25) V skladu s členom 10(3) Uredbe (EU) št. 1380/2013 bi bilo treba sprejeti določbe o rednem ocenjevanju ustreznosti in učinkovitosti uporabe te uredbe, ki bi ga na podlagi znanstvenega mnenja izvajala Komisija. Načrt bi bilo treba oceniti do ... [pet let od dneva začetka veljavnosti te uredbe] in nato vsakih pet let. V tem obdobju se obveznost iztovarjanja lahko izvaja v celoti ter se sprejmejo in izvajajo regionalizirani ukrepi, lahko pa se tudi pokažejo vplivi na staleže in ribolov. Poleg tega je to minimalno obdobje, ki ga zahtevajo znanstveni organi.
- (26) Da se zagotovita pravočasna in sorazmerna prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku in prožnost ter omogoči oblikovanje nekaterih ukrepov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo te uredbe, kar zadeva popravne ukrepe in izvajanje obveznosti iztovarjanja. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje²⁵. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (27) Za zagotovitev pravne varnosti je treba pojasniti, da lahko ukrepi za začasno prenehanje, sprejeti za uresničitev ciljev tega načrta, veljajo za upravičene do podpore iz Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶.
- (28) Uporaba dinamičnega sklicevanja na razpone F_{MSY} in referenčne točke ohranjanja zagotavlja, da ti parametri, ki so bistveni za določanje ribolovnih možnosti, ne zastarajo in da lahko Svet vedno uporabi najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje. Poleg tega bi bilo treba navedeni pristop, ki zagotavlja dinamično sklicevanje na najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje, uporabiti pri upravljanju staležev v Baltskem morju. V tem okviru se „najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje“ nanaša na javno razpoložljivo znanstveno mnenje, podprto z najnovejšimi znanstvenimi podatki in metodami, ki ga je izdal ali pregledal neodvisen znanstveni organ, priznan na ravni Evropske unije ali mednarodni ravni. Uredbo (EU) 2016/1139²⁷ bi bilo zato treba spremeniti.
- (29) Uredbe Sveta (ES) št. 811/2004, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007 in (ES) št. 1300/2008 bi bilo treba razveljaviti.
- (30) V skladu s členom 9(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 so bile pred dokončanjem načrta ustrezno ocenjene njegove možne gospodarske in socialne posledice –

²⁵ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

²⁶ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

²⁷ Uredba (EU) 2016/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže trske, sleđa in papaline v Baltskem morju ter za ribištvo, ki izkorišča te staleže, o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2187/2005 in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1098/2007 (UL L 191, 15.7.2016, str. 1).

POGLAVJE I PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja večletni načrt (v nadaljnjem besedilu: načrt) za naslednje pridnene staleže, vključno z globokomorskimi staleži, in ribištvo, ki izkorišča te staleže, v zahodnih vodah in v sosednjih vodah, kjer ti staleži segajo prek zahodnih voda:
- (1) črni morski meč (*Aphanopus carbo*) na podobmočjih 1, 2, 4, 6–8, 10 in 14 ter v razdelkih 3a, 5a–b, 9a in 12b;
 - (2) sluzoglavka (*Beryx spp.*) v severovzhodnem Atlantiku;
 - (3) okroglonosi repak (*Coryphaenoides rupestris*) v razdelku 5b ter na podobmočjih 6 in 7;
 - (4) brancin (*Dicentrarchus labrax*) v razdelkih 4b, 4c, 7a in 7d–h;
 - (5) trska (*Gadus morhua*) v razdelku 7a;
 - (6) trska (*Gadus morhua*) v razdelkih 7e–k;
 - (7) krilati romb (*Lepidorhombus spp.*) v razdelkih 4a in 6a;
 - (8) krilati romb (*Lepidorhombus spp.*) v razdelku 6b;
 - (9) krilati romb (*Lepidorhombus spp.*) v razdelkih 7b–k, 8a–b in 8d;
 - (10) krilati romb (*Lepidorhombus spp.*) v razdelkih 8c in 9a;
 - (11) morska spaka (*Lophiidae*) v razdelkih 7b–k, 8a–b in 8d;
 - (12) morska spaka (*Lophiidae*) v razdelkih 8c in 9a;
 - (13) vahnja (*Melanogrammus aeglefinus*) v razdelku 6b;
 - (14) vahnja (*Melanogrammus aeglefinus*) v razdelku 7a;
 - (15) vahnja (*Melanogrammus aeglefinus*) v razdelkih 7b–k;
 - (16) mol (*Merlangius merlangus*) v razdelkih 7b, 7c in 7e–k;
 - (17) mol (*Merlangius merlangus*) na podobmočju 8 in v razdelku 9a;
 - (18) oslič (*Merluccius merluccius*) na podobmočjih 4, 6 in 7 ter v razdelkih 3a, 8a–b in 8d;
 - (19) oslič (*Merluccius merluccius*) v razdelkih 8c in 9a;
 - (20) modri leng (*Molva dypterygia*) v razdelku 5b ter na podobmočjih 6 in 7;
 - (21) škamp (*Nephrops norvegicus*) po funkcionalnih enotah na podobmočju 6 in v razdelku 5b:
 - v Severnem Minchu (funkcionalna enota 11);

- v Južnem Minchu (funkcionalna enota 12);
 - v Firth of Clyde (funkcionalna enota 13);
 - v razdelku VIa, zunaj funkcionalnih enot (zahodno od Škotske);
- (22) škamp (*Nephrops norvegicus*) po funkcionalnih enotah na podobmočju 7:
- v vzhodnem Irskem morju (funkcionalna enota 14);
 - v zahodnem Irskem morju (funkcionalna enota 15);
 - v Plitvini ježevcev (funkcionalna enota 16);
 - v Aranskem otočju (funkcionalna enota 17);
 - v Irskem morju (funkcionalna enota 19);
 - v Keltskem morju (funkcionalni enoti 20 in 21);
 - v Bristolskem kanalu (funkcionalna enota 22);
 - na podobmočju ICES 7 zunaj funkcionalnih enot (južno Keltsko morje, jugozahodno od Irske);
- (23) škamp (*Nephrops norvegicus*) po funkcionalnih enotah v razdelkih 8a, 8b, 8d in 8e:
- v južnem Biskajskem zalivu (funkcionalna enota 25);
- (24) škamp (*Nephrops norvegicus*) po funkcionalnih enotah na podobmočjih 9 in 10 ter CECAF 34.1.1:
- v zahodni Galiciji (funkcionalni enoti 26 in 27);
 - v Iberskih vodah (funkcionalni enoti 28 in 29);
 - v Cadiškem zalivu (funkcionalna enota 30);
- (25) okati ribon (*Pagellus bogaraveo*) na podobmočju 9;
- (26) okati ribon (*Pagellus bogaraveo*) na podobmočju 10;
- (27) morska plošča (*Pleuronectes platessa*) v razdelku 7d;
- (28) morska plošča (*Pleuronectes platessa*) v razdelku 7e;
- (29) polak (*Pollachius pollachius*) na podobmočju 7;
- (30) morski list (*Solea solea*) na podobmočju 5, v razdelku 6b ter podobmočjih 12 in 14;
- (31) morski list (*Solea solea*) v razdelkih 7b in 7c;
- (32) morski list (*Solea solea*) v razdelku 7d;
- (33) morski list (*Solea solea*) v razdelku 7e;
- (34) morski list (*Solea solea*) v razdelkih 7f in 7g;
- (35) morski list (*Solea solea*) v razdelkih 7h, 7j in 7k;
- (36) morski list (*Solea solea*) v razdelkih 8a in 8b;
- (37) morski list (*Solea solea*) v razdelkih 8c in 9a.

Kadar je v znanstvenem mnenju navedeno, da se je spremenila geografska porazdelitev staležev iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko Komisija v skladu

s členom 15 sprejme delegirane akte o spremembi te uredbe s prilagoditvijo zgoraj navedenih območij, da se upošteva ta sprememba. Takšne prilagoditve ne razširijo področja staležev preko voda Unije v podobmočjih 4 do 10 in območjih CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.0.

2. Kadar Komisija na podlagi znanstvenega mnenja meni, da je treba spremeniti seznam staležev iz prvega pododstavka odstavka 1, lahko predloži predlog za spremembo tega seznama.
3. V zvezi s sosednjimi vodami iz odstavka 1 tega člena se uporabljajo le člena 4 in 6 ter ukrepi v zvezi z ribolovnimi možnostmi iz člena 7 te uredbe.
4. Ta uredba se uporablja tudi za prilov, ulovljen v zahodnih vodah pri ribolovu staležev iz odstavka 1. Kadar pa se razponi F_{MSY} in zaščitni ukrepi v zvezi z biomaso za navedene staleže določijo na podlagi drugih pravnih aktov Unije, ki vzpostavljajo večletne načrte, se uporabljajo navedeni razponi in zaščitni ukrepi.
5. Ta uredba vsebuje tudi podrobnosti o izvajanju obveznosti iztovarjanja v vodah Unije v zahodnih vodah za vse staleže vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
6. Ta uredba določa tehnične ukrepe v skladu s členom 8, ki se uporabljajo v zahodnih vodah za kateri koli stalež.

Člen 2 *Opredelitev pojmov*

V tej uredbi se poleg opredelitev pojmov iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 in člena 3 Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zahodne vode“ pomeni severozahodne vode (na podobmočjih ICES 5 (razen 5a in le vode Unije na območju 5b), 6 in 7) in jugozahodne vode (na podobmočjih ICES 8, 9 in 10 (vode okoli Azorov) ter na območjih CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.0 (vode okoli Madeire in Kanarskih otokov));
- (2) „razpon F_{MSY} “ pomeni razpon vrednosti na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, zlasti mnenja Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES), pri katerih vse ravni ribolovne umrljivosti znotraj tega razpona dolgoročno ustrezajo največjemu trajnostnemu donosu glede na ribolovni vzorec in v obstoječih povprečnih okoljskih razmerah, brez pomembnega vpliva na razmnoževanje zadevnega staleža. Izračunan je tako, da omogoča dolgoročno zmanjšanje donosa za največ 5 % v primerjavi z največjim trajnostnim donosom. Je omejen, tako da možnost, da stalež pade pod mejno referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža (B_{lim}), ni višja od 5 %;
- (3) „ $MSY F_{lower}$ “ pomeni najnižjo vrednost v razponu F_{MSY} ;
- (4) „ $MSY F_{upper}$ “ pomeni najvišjo vrednost v razponu F_{MSY} ;
- (5) „vrednost $F_{MSY point}$ “ pomeni vrednost ocenjene ribolovne umrljivosti, ki z določenim ribolovnim vzorcem in v trenutnih okoljskih pogojih daje dolgoročno največji donos;
- (6) „nižji razpon F_{MSY} “ pomeni razpon z vrednostmi od $MSY F_{lower}$ do vrednosti $F_{MSY point}$;
- (7) „višji razpon F_{MSY} “ pomeni razpon z vrednostmi od vrednosti $F_{MSY point}$ do $MSY F_{upper}$;

- (8) „ B_{lim} “ pomeni referenčno točko za velikost staleža na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, zlasti mnenja ICES, pod katero se lahko zmanjša sposobnost razmnoževanja;
- (9) „ $MSY B_{trigger}$ “ pomeni referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža, ali v primeru škampa za številčnost, na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, zlasti mnenja ICES, pod katero je treba sprejeti poseben in ustrezen ukrep upravljanja za zagotovitev, da stopnje izkoriščanja, skupaj z naravnim nihanjem omogočijo obnovitev staležev nad ravnmi, ki dolgoročno omogočajo največji trajnostni donos.

POGLAVJE II NAMEN

Člen 3 *Namen*

1. Načrt prispeva k uresničevanju ciljev skupne ribiške politike, navedenih v členu 2 Uredbe (EU) št. 1380/2013, zlasti z uporabo previdnostnega pristopa k upravljanju ribištva, pri čemer je njegov namen zagotoviti, da se pri izkoriščanju živih morskih bioloških virov populacije lovljenih vrst obnavljajo in ohranjajo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos.
2. Načrt s kar največjim preprečevanjem in zmanjševanjem nenamernega ulova prispeva k odpravi zavržkov in izvajanju obveznosti iztovarjanja iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 za vrste, za katere veljajo omejitve ulova in za katere se uporablja ta uredba.
3. Načrt uporablja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva za zagotovitev, da se čim bolj zmanjšajo negativni vplivi ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem. Načrt je skladen z okoljsko zakonodajo Unije, zlasti s ciljem, da se do leta 2020 doseže dobro okoljsko stanje, kot je določeno v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES, ter s cilji iz členov 4 in 5 Direktive 2009/147/ES ter iz členov 6 in 12 Direktive Sveta 92/43/EGS.
4. Namen načrta je zlasti:
 - (a) zagotoviti, da so izpolnjeni pogoji, opisani v deskriptorju 3 iz Priloge I k Direktivi 2008/56/ES, in
 - (b) prispevati k izpolnjevanju drugih ustreznih deskriptorjev iz Priloge I k Direktivi 2008/56/ES sorazmerno z vlogo, ki jo ima ribištvo pri njihovem izpolnjevanju.
5. Ukrepi v okviru načrta se sprejmejo v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem. Kadar ni dovolj podatkov, je treba doseči primerljivo stopnjo ohranjanja ustreznih staležev.

POGLAVJE III

CILJI

Člen 4

Cilji

1. Ciljna ribolovna umrljivost v skladu z razponi F_{MSY} , opredeljenimi v členu 2, se za staleže iz člena 1(1) doseže čim prej, a postopoma in z rastočim ritmom do leta 2020, nato pa se ohranja v razponih F_{MSY} v skladu s tem členom.
2. Navedeni razponi F_{MSY} na podlagi tega načrta se zahtevajo od ICES.
3. Kadar Svet v skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 dodeli ribolovne možnosti za stalež, te možnosti določi v okviru nižjega razpona F_{MSY} , ki je takrat na voljo za zadevni stalež.
4. Ne glede na odstavka 1 in 3 se lahko ribolovne možnosti določijo na ravneh, ki so nižje od razponov F_{MSY} .
5. Ne glede na odstavka 3 in 4 se lahko ribolovne možnosti za posamezni stalež določijo v skladu z višjim razponom F_{MSY} , ki je takrat na voljo za zadevni stalež, če je stalež iz člena 1(1) nad $MSY B_{trigger}$:
 - (a) če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za uresničevanje namena iz člena 3 v primeru mešanega ribolova;
 - (b) če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za preprečitev škode za stalež, ki jo povzroča dinamika znotraj staleža ali med staleži različnih vrst, ali
 - (c) da se spremembe ribolovnih možnosti med zaporednimi leti omejijo na največ 20 %.
6. Ribolovne možnosti se v vsakem primeru določijo tako, da obstaja manj kot 5-odstotna verjetnost, da biomasa drstitvenega staleža pade pod mejno referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža (B_{lim}).

Člen 5

Upravljanje staležev prilova

1. Ukrepi upravljanja staležev iz člena 1(4), vključno z ribolovnimi možnostmi, kjer je to primerno, se določijo ob upoštevanju najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja in so v skladu s cilji, določenimi v členu 3.
2. Navedeni staleži se upravljajo v skladu s previdnostnim pristopom k upravljanju ribištva, kakor je opredeljeno v točki 8 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013, kadar ni na voljo ustreznih znanstvenih podatkov.
3. V skladu s členom 9(5) Uredbe (EU) št. 1380/2013 se pri upravljanju mešanega ribolova v zvezi s staleži iz člena 1(4) te uredbe upoštevajo težave pri ribolovu vseh staležev hkrati z največjim trajnostnim donosom, zlasti v primerih, ko to vodi k prezgodnjemu zaprtju ribolova.

POGLAVJE IV

ZAŠČITNI UKREPI

Člen 6

Referenčne točke ohranjanja

Od ICES se na podlagi tega načrta zahtevajo naslednje referenčne točke ohranjanja za zaščito popolne sposobnosti razmnoževanja staležev iz člena 1(1):

- (a) $MSY B_{trigger}$ za staleže iz člena 1(1);
- (b) B_{lim} za staleže iz člena 1(1).

Člen 7

Zaščitni ukrepi

1. Če znanstveno mnenje kaže, da je v določenem letu drstitvena biomasa katerega koli staleža iz člena 1(1) ali v primeru staležev škampa številčnost nižja od $MSY B_{trigger}$, se sprejmejo vsi ustrezni popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža ali funkcionalne enote na ravni, višje od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Z odstopanjem od člena 4(3) in (5) se ribolovne možnosti zlasti določijo na ravneh, skladnih z ribolovno umrljivostjo, zmanjšano na raven, ki je nižja od zgornjega razpona $FMSY$, ob upoštevanju zmanjšanja biomase.
2. Če znanstveno mnenje kaže, da je biomasa drstitvenega staleža katerega koli staleža iz člena 1(1) ali v primeru staležev škampa številčnost nižja od B_{lim} , se sprejmejo dodatni popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža ali funkcionalne enote na ravni, višje od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Navedeni popravni ukrepi lahko z odstopanjem od člena 4(3) in (5) vključujejo zlasti prekinitev ciljnega ribolova zadevnega staleža ali funkcionalne enote in ustrezno zmanjšanje ribolovnih možnosti.
3. Popravni ukrepi iz tega člena lahko vključujejo:
 - (a) nujne ukrepe v skladu s členoma 12 in 13 Uredbe (EU) št. 1380/2013;
 - (b) ukrepe v skladu s členom 8 te uredbe.
4. Ukrepi iz tega člena se izberejo v skladu z naravo, resnostjo, trajanjem in ponavljanjem okoliščin, ko je biomasa drstitvenega staleža ali v primeru staležev škampa številčnost pod ravnmi iz člena 6.

POGLAVJE V

TEHNIČNI UKREPI

Člen 8

Tehnični ukrepi

1. Na Komisijo se v skladu s členom 15 te uredbe in členom 18 Uredbe (EU) št. 1380/2013 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z dopolnitvijo te uredbe glede naslednjih tehničnih ukrepov:

- (a) specifikacije v zvezi z lastnostmi ribolovnega orodja in predpisi o njegovi uporabi za zagotovitev ali izboljšanje selektivnosti, zmanjšanje nenamernega ulova ali zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem;
 - (b) specifikacije v zvezi s spremembami ribolovnega orodja ali dodatnimi napravami za zagotovitev ali izboljšanje selektivnosti, zmanjšanje nenamernega ulova ali zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem;
 - (c) omejitve ali prepovedi uporabe nekaterih vrst ribolovnega orodja ter ribolovnih dejavnosti na določenih območjih ali v določenih obdobjih za zaščito drstečih se rib, rib pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja ali neciljnih vrst rib ali za zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem in
 - (d) določitve najmanjše referenčne velikosti ohranjanja za vsak stalež, za katerega se uporablja ta uredba, da se zaščitijo nedorasli morski organizmi.
2. Ukrepi iz odstavka 1 tega člena prispevajo k uresničevanju ciljev iz člena 3.

POGLAVJE VI RIBOLOVNE MOŽNOSTI

Člen 9 Ribolovne možnosti

1. Države članice pri dodelitvi ribolovnih možnosti, ki jih imajo na voljo v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1380/2013, upoštevajo sestavo verjetnega ulova plovil, ki izvajajo mešani ribolov.
2. Države članice lahko, potem ko o tem uradno obvestijo Komisijo, izmenjajo vse ali del ribolovnih možnosti, ki so jim bile dodeljene v skladu s členom 16(8) Uredbe (EU) št. 1380/2013.
3. Brez poseganja v člen 7 je lahko celotni dovoljeni ulov za stalež škampa v zahodnih vodah vsota omejitev ulova funkcionalnih enot in statističnih območij zunaj funkcionalnih enot.
4. Če znanstveno mnenje kaže, da ima rekreacijski ribolov znaten vpliv na ribolovno umrljivost določenega staleža, ga Svet upošteva in lahko pri določanju ribolovnih možnosti omeji rekreacijski ribolov, da se prepreči prekoračitev skupnega cilja ribolovne umrljivosti.

POGLAVJE VII DOLOČBE, POVEZANE Z OBVEZNOSTJO IZTOVARJANJA

Člen 10 Določbe, povezane z obveznostjo iztovarjanja v vodah Unije v zahodnih vodah

Na Komisijo se za vse staleže vrst v zahodnih vodah, za katere velja obveznost iztovarjanja na podlagi člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013, prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 15 te uredbe in členom 18 Uredbe (EU) št. 1380/2013 v zvezi z dopolnitvijo te uredbe z navedbo podrobnosti navedene obveznosti, kot je določeno v točkah od (a) do (e) člena 15(5) Uredbe (EU) št. 1380/2013.

POGLAVJE VIII DOSTOP DO VODA IN VIROV

Člen 11

Dovoljenja za ribolov in zgornje meje zmogljivosti

1. Za vsako območje ICES iz člena 1(1) te uredbe vsaka država članica izda dovoljenja za ribolov v skladu s členom 7 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 za plovila, ki plujejo pod njeno zastavo in opravljajo ribolovne dejavnosti na tem območju. V takih dovoljenjih za ribolov lahko države članice omejijo tudi skupno zmogljivost, izraženo v kilovatih takih plovil, ki uporabljajo posebno orodje.
2. Vsaka država članica vzpostavi in vzdržuje seznam plovil, ki imajo dovoljenje za ribolov iz odstavka 1, ter z objavo na svoji uradni spletni strani Komisiji in drugim državam članicam omogoči dostop do njega.

POGLAVJE IX UPRAVLJANJE STALEŽEV, KI SO V SKUPNEM INTERESU

Člen 12

Načela in cilji upravljanja staležev, ki so v skupnem interesu Unije in tretjih držav

1. Kadar staleže, ki so v skupnem interesu, izkoriščajo tudi tretje države, Unija sodeluje s temi tretjimi državami, da bi zagotovila, da se zadevni staleži upravljajo trajnostno v skladu s cilji Uredbe (EU) št. 1380/2013, zlasti s ciljem iz člena 2(2) navedene uredbe, in te uredbe. Če se uradni dogovor ne doseže, si Unija na vse mogoče načine prizadeva za doseg skupnih ureditev za ribolov teh staležev, da bi omogočili trajnostno upravljanje, in s tem spodbujali enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte Unije.
2. V okviru skupnega upravljanja staležev s tretjimi državami lahko Unija s tretjimi državami izmenja ribolovne možnosti v skladu s členom 33(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013.

POGLAVJE X REGIONALIZACIJA

Člen 13

Regionalno sodelovanje

1. Člen 18(1) do (6) Uredbe (EU) št. 1380/2013 se uporablja za ukrepe, navedene v členih 8 in 10 te uredbe.
2. Za namen odstavka 1 tega člena lahko države članice z neposrednim upravljalnim interesom v severozahodnih vodah in države članice z neposrednim upravljalnim interesom v jugozahodnih vodah skupna priporočila v skladu s členom 18(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 prvič predložijo najpozneje dvanajst mesecev po začetku veljavnosti te uredbe in nato dvanajst mesecev po vsaki predložitvi ocene načrta v skladu s členom 14. Ravno tako lahko taka priporočila predložijo po potrebi, zlasti če se stanje katerega od staležev, za katere se uporablja ta uredba, nenadoma spremeni.

Skupna priporočila za ukrepe v zvezi z določenim koledarskim letom se predložijo najpozneje do 1. julija prejšnjega leta.

3. Pooblastila, dodeljena na podlagi členov 8 in 10 te uredbe, ne posegajo v pooblastila, dodeljena Komisiji na podlagi drugih določb zakonodaje Unije, vključno na podlagi Uredbe (EU) št. 1380/2013.

POGLAVJE XI

OCENA IN POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 14

Ocena načrta

Komisija do [*pet let po začetku veljavnosti te uredbe*] in nato vsakih pet let poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o rezultatih in učinku načrta na staleže, za katere se uporablja ta uredba, in ribištvo, ki te staleže izkorišča, zlasti glede uresničevanja ciljev iz člena 3.

Člen 15

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo iz člena 1(1) ter členov 8 in 10 se prenese na Komisijo za obdobje pet let od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz členov 1(1), 8 in 10 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo vse države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016²⁸.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 1(1) ter členov 8 in 10, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

²⁸ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje.

POGLAVJE XII

PODPORA IZ EVROPSKEGA SKLADA ZA POMORSTVO IN RIBIŠTVO

Člen 16

Podpora iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo

Ukrepi za začasno prenehanje, sprejeti za uresničitev ciljev načrta, se štejejo za začasno prenehanje ribolovnih dejavnosti za namene točk (a) in (c) člena 33(1) Uredbe (EU) št. 508/2014.

POGLAVJE XIII

SPREMEMBE UREDBE (EU) 2016/1139

Člen 17

Spremembe Uredbe (EU) 2016/1139

Uredba (EU) 2016/1139 se spremeni:

1. člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013, člena 4 Uredbe (ES) št. 1224/2009 in člena 2 Uredbe (ES) št. 2187/2005. Poleg teh se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚pelagični staleži‘ pomeni staleže iz točk od (c) do (h) člena 1(1) te uredbe in vse njihove kombinacije;

(2) ‚razpon F_{MSY} ‘ pomeni razpon vrednosti na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, zlasti mnenja Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES), pri katerih vse ravni ribolovne umrljivosti znotraj navedenega razpona dolgoročno ustrezajo največjemu trajnostnemu donosu glede na ribolovni vzorec in v obstoječih povprečnih okoljskih razmerah, brez pomembnega vpliva na razmnoževanje zadevnega staleža. Izračunan je tako, da omogoča dolgoročno zmanjšanje donosa za največ 5 % v primerjavi z največjim trajnostnim donosom. Je omejen, tako da možnost, da stalež pade pod mejno referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža (B_{lim}), ni višja od 5 %;

(3) ‚ $MSY F_{lower}$ ‘ pomeni najnižjo vrednost v razponu F_{MSY} ;

(4) ‚ $MSY F_{upper}$ ‘ pomeni najvišjo vrednost v razponu F_{MSY} ;

(5) ‚vrednost $F_{MSY point}$ ‘ pomeni vrednost ocenjene ribolovne umrljivosti, ki z določenim ribolovnim vzorcem in v trenutnih okoljskih pogojih daje dolgoročno največji donos;

(6) ‚nižji razpon F_{MSY} ‘ pomeni razpon z vrednostmi od $MSY F_{lower}$ do vrednosti $F_{MSY point}$;

(7) ‚višji razpon F_{MSY} ‘ pomeni razpon z vrednostmi od vrednosti $F_{MSY point}$ do $MSY F_{upper}$;

(8) ‚ B_{lim} ‘ pomeni referenčno točko za velikost staleža na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, zlasti mnenja ICES, pod katero se lahko zmanjša sposobnost razmnoževanja;

(9) ‚ $MSY B_{trigger}$ ‘ pomeni referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, zlasti mnenja ICES, pod katero je treba sprejeti poseben in ustrezen ukrep upravljanja za zagotovitev, da stopnje izkoriščanja, skupaj z naravnim nihanjem omogočijo obnovitev staležev nad ravnmi, ki dolgoročno omogočajo največji trajnostni donos;

(10) ‚zadevne države članice‘ pomeni države članice z neposrednim upravljalnim interesom, in sicer: Danska, Nemčija, Estonija, Latvija, Litva, Poljska, Finska in Švedska.“;

2. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 4
Cilji*

1. Ciljna ribolovna umrljivost v skladu z razponi F_{MSY} , opredeljenimi v členu 2, se za staleže iz člena 1(1) doseže čim prej, a postopoma in z rastočim ritmom do leta 2020, nato pa se ohranja v razponih F_{MSY} v skladu s tem členom.

2. Navedeni razponi F_{MSY} na podlagi tega načrta se zahtevajo od ICES.

3. Kadar Svet v skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013 dodeli ribolovne možnosti za stalež, te možnosti določi v okviru nižjega razpona F_{MSY} , ki je takrat na voljo za zadevni stalež.

4. Ne glede na odstavka 1 in 3 se lahko ribolovne možnosti določijo na ravneh, ki so nižje od razponov F_{MSY} .

5. Ne glede na odstavka 3 in 4 se lahko ribolovne možnosti za posamezni stalež določijo v skladu z višjim razponom F_{MSY} , ki je takrat na voljo za zadevni stalež, če je stalež iz člena 1(1) nad $MSY B_{trigger}$:

(a) če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za uresničevanje namena iz člena 3 v primeru mešanega ribolova;

(b) če je na podlagi znanstvenega mnenja ali dokazov to potrebno za preprečitev škode za stalež, ki jo povzroča dinamika znotraj staleža ali med staleži različnih vrst, ali

(c) da se spremembe ribolovnih možnosti med zaporednimi leti omejijo na največ 20 %.

6. Ribolovne možnosti se v vsakem primeru določijo tako, da obstaja manj kot 5-odstotna verjetnost, da biomasa drstitvenega staleža pade pod mejno referenčno točko za biomaso drstitvenega staleža (B_{lim}).“;

3. v poglavju III se za členom 4 vstavi naslednji člen:

*„Člen 4a
Referenčne točke ohranjanja*

Od ICES se na podlagi tega načrta zahtevajo naslednje referenčne točke ohranjanja za zaščito popolne sposobnosti razmnoževanja staležev iz člena 1(1):

- (a) $MSY B_{trigger}$ za staleže iz člena 1(1);
 - (b) B_{lim} za staleže iz člena 1(1).“;
4. člen 5 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 5
Zaščitni ukrepi*

1. Če znanstveno mnenje kaže, da je v določenem letu drstitvena biomasa katerega koli staleža iz člena 1(1) nižja od $MSY B_{trigger}$, se sprejmejo vsi ustrezni popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža na ravni, višje od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Z odstopanjem od člena 4(3) in (5) se ribolovne možnosti določijo na ravni, skladne z ribolovno umrljivostjo, ki je zmanjšana pod višji razpon F_{MSY} , pri čemer se upošteva zmanjšanje biomase.
 2. Če znanstveno mnenje kaže, da je biomasa drstitvenega staleža katerega koli staleža iz člena 1(1) nižja od B_{lim} , se sprejmejo dodatni popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža na ravni, višje od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Navedeni popravni ukrepi lahko z odstopanjem od člena 4(3) in (5) vključujejo zlasti prekinitev ciljnega ribolova zadevnega staleža in ustrezno zmanjšanje ribolovnih možnosti.
 3. Popravni ukrepi iz tega člena lahko vključujejo:
 - (a) nujne ukrepe v skladu s členoma 12 in 13 Uredbe (EU) št. 1380/2013;
 - (b) ukrepe v skladu s členoma 7 in 8 te uredbe.
 4. Ukrepi iz tega člena se izberejo v skladu z naravo, resnostjo, trajanjem in ponavljanjem okoliščin, ko je biomasa drstitvenega staleža pod ravnmi iz člena 4a.“
5. Prilogi I in II se črtata.

POGLAVJE XIV KONČNE DOLOČBE

*Člen 18
Razveljavitve*

1. Razveljavijo se naslednje uredbe:
 - (a) Uredba (ES) št. 811/2004;
 - (b) Uredba (ES) št. 2166/2005;
 - (c) Uredba (ES) št. 388/2006;
 - (d) Uredba (ES) št. 509/2007;
 - (e) Uredba (ES) št. 1300/2008.
2. Sklicevanje na razveljavljene uredbe se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

Člen 19
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik